

**Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 8 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Törvényszék – Ungern) – Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft mot Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet**

(Mål C-178/20) <sup>(1)</sup>

*(Begäran om förhandsavgörande – Fri rörlighet för varor – Humanläkemedel – Direktiv 2001/83/EG – Artiklarna 5.1, 6.1 och 70 – 73 – Läkemedel som är godkända i en första medlemsstat – Klassificering som receptfria läkemedel – Försäljning på apotek i en andra medlemsstat utan tillstånd för försäljning i denna medlemsstat – Nationell lagstiftning som föreskriver att det ska göras en anmälan till den behöriga myndigheten och att denna ska avge en förklaring om användning av läkemedlet – Artikel 34 FEUF – Kvantitativ begränsning)*

(2021/C 338/09)

Rättegångsspråk: ungerska

**Hänskjutande domstol**

Fővárosi Törvényszék

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

Klagande: Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft

Motpart: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

**Domslut**

- 1) Artiklarna 70–73 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/26/EU av den 25 oktober 2012, jämförda med artiklarna 5.1 och 6.1 i samma direktiv, i dess lydelse enligt direktiv 2012/26, ska tolkas så, att de – med förbehåll för tillämpningen av undantaget i artikel 5.1 – utgör hinder för att ett läkemedel som inte är receptbelagt i en medlemsstat också ska anses vara ett läkemedel som inte är receptbelagt i en annan medlemsstat, när läkemedlet i fråga inte har godkänts för försäljning och inte har klassificerats i den sistnämnda medlemsstaten.
- 2) En nationell åtgärd, som utgör ett införlivande av artikel 5.1 i direktiv 2001/83, i dess lydelse enligt direktiv 2012/26, och som för utlämnande av ett läkemedel som inte omfattas av ett godkännande för försäljning kräver en förklaring från den behöriga myndigheten för hälso- och sjukvård som syftar till att säkerställa att villkoren i denna bestämmelse iakttas, utgör varken en kvantitativ restriktion eller en åtgärd med motsvarande verkan, i den mening som avses i artikel 34 FEUF.

<sup>(1)</sup> EUT C 279, 24.8.2020.

**Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 8 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litauen) – "Sanresa" UAB mot Aplinkos apsaugos departamentas prie Aplinkos ministerijos**

(Mål C-295/20) <sup>(1)</sup>

*(Begäran om förhandsavgörande – Offentlig upphandling – Offentlig upphandling av tjänster för avfallshantering – Direktiv 2014/24/EU – Artiklarna 58 och 70 – Kvalificering av skyldigheten för den ekonomiska aktören att inneha ett skriftligt förhandsgodkännande för gränsöverskridande avfallstransporter – Villkor för fullgörande av kontraktet)*

(2021/C 338/10)

Rättegångsspråk: litauiska

**Hänskjutande domstol**

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

*Sökande:* "Sanresa" UAB

*Svarande:* Aplinkos apsaugos departamentas prie Aplinkos ministerijos

*ytterligare deltagare i rättegången:* "Toksika" UAB, "Žalvaris" UAB, "Palemono keramikos gamykla" AB, "Ekometrija" UAB

**Domslut**

- 1) Artikel 18.2, artikel 58 och artikel 70 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG ska tolkas så, att i ett förfarande för offentlig upphandling av tjänster avseende avfallshantering utgör skyldigheten för en ekonomisk aktör som avser att transportera avfall från en medlemsstat till en annan att, enligt bland annat artikel 2.35 och artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall, inneha ett godkännande från behöriga myndigheter i de stater som berörs av transporten, ett villkor för kontraktets fullgörande.
- 2) Artikel 70 i direktiv 2014/24, jämförd med artikel 18.1 i samma direktiv ska tolkas så, att den utgör hinder för att förkasta ett anbud enbart av det skälet att anbudsgivaren, när anbudet inges, inte bifogar bevis på att vederbörande uppfyller ett villkor för det aktuella kontraktets fullgörande.

---

<sup>(1)</sup> EUT C 329, 05.10.2020.

---

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent (Belgien) den 27 maj 2021 – The Escape Center BVBA/Belgische Staat**

**(Mål C-330/21)**

(2021/C 338/11)

Rättegångsspråk: nederländska

**Hänskjutande domstol**

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent

**Parter i det nationella målet**

*Klagande:* The Escape Center BVBA

*Motpart:* Belgische Staat

**Tolkningsfråga**

Ska artikel 98.2 i direktiv 2006/112 <sup>(1)</sup>, jämförd med punkt 14 i bilaga III till detta direktiv, tolkas så, att rätten att utnyttja sportanläggningar endast omfattas av den reducerade mervärdesskattesatsen för det fall ingen individuell handledning eller handledning i grupp tillhandahålls?

---

<sup>(1)</sup> Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).